Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36549
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

& alu q̃ ab hominib̃ fiunt. quos aut philosophi
facium. aut ppt̃ ydolorũ cultũ emolluntur infir
mitas. t̃ p suasionis hereticas simulant castita
te. ut mentiantur uirtutem religionis. S; nullus ex
estque regna celorũ. ñ qui se ppt̃ xpm castra
uit. Vnde & infert. Qui potest capere capiat
ut unus quisq; cõsidere uires suas. uirũ possit
uirginalia pudicitiae implere pcepta. Ler se enũ
castitas blanda est & quẽ lub& adsit adiicienis. s; cõ
siderande uires s̃. ut q̃ potest capere capiat. Qui
hortatus uox dñi est. & multos suos ad pudicitiae
pmiũ certantis. q̃ potest capiat. q̃ potest pugnare
pugnet. superet ac triumphet. Tunc oblati s̃
ti paruuli ut manus eis imponerent. & orarent.
Discipuli aut increpabant eos. Non q̃ nolint
eis saluatoris manu & uoce benedici. s; q̃ nec
dũ habentes plenissimã fidẽ putarent cum
simulitudine hominũ offerentiũ importuni
tate lassari. Dimittite paruulos & nolite eos
phibere ad me uenire. Taliũ est enim regnũ celorũ. Sig
nificant dicẽ taliũ ñ istorũ. ut ostenderet ñ ea
tẽ regnare. s; mortes. Et his q̃ similẽ habentur
innocentiã & simplicitatẽ pmiũ pmittit. Apls
q̃q; intadẽ sententia cõgruent aut. Fres nolite
pueri effici sensib̃. s; malitia paruuli estote.
Sensu autẽ ut pfectu stas. xl vii.